

บทที่ 4

บทสรุป

เมื่อผู้ศึกษาได้ทำการแปลและวิเคราะห์บทความในหนังสือเรื่อง *Too Soon Old, Too Late Smart* ของนายแพทย์กอร์ดอน ลิฟวิงสตัน ผู้ศึกษาได้ยึดหลักแนวความคิดที่ว่า “การแปลเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์” ซึ่งหมายความว่า การแปลนั้นไม่เพียงแต่ผู้ศึกษามีความรู้ทั้งสองภาษา คือ ภาษาต้นฉบับ และภาษาปลายทางเท่านั้น หากผู้ศึกษาจะต้องรู้จักนำหลักทฤษฎีและกลวิธีต่าง ๆ มาใช้ในการแปล และปรับบทแปลเพื่อให้ได้ภาษาแปลที่ถูกต้องและเทียบเคียงกับต้นฉบับมากที่สุดอันถือได้ว่าเป็น “ศาสตร์” แห่งการแปล ส่วนคำว่า “ศิลป์” ในการแปลนั้นหมายความว่า ผู้ศึกษาจะต้องถ่ายทอดสารโดยคงความหมาย อรรถรสและแม้แต่บรรยากาศตามท้องเรื่องออกมาให้ได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน โดยต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ และความเป็นธรรมชาติในภาษาแปล

เมื่อผู้ศึกษาได้แปลบางบทบางตอนในหนังสือเล่มนี้พบปัญหาหลายประการ เช่นการทำความเข้าใจต้นฉบับ ซึ่งนับได้ว่า เป็นเรื่องยากเพราะหนังสือเล่มนี้เป็นงานเขียนประเภทแนวทางการปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือตนเอง ซึ่งอิงกับเหตุการณ์อันเกิดขึ้นกับผู้เขียนและคนไข้ของผู้เขียนโดยตรง ทำให้บางครั้งเกิดปัญหาในการทำความเข้าใจกับบริบท ผู้ศึกษาจึงต้องทำการค้นคว้าผ่านสื่อต่าง ๆ อาทิเช่น หนังสือ สารานุกรม นิตยสาร ตำราเรียนด้านจิตวิทยา และแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต แต่ถึงกระนั้นการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวก็เป็นปัญหาหลักอีกอย่างหนึ่ง เนื่องจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้เขียน เป็นการผสมผสานของเรื่องราวทางจิตวิทยา ศาสนา และยังสอดแทรกเนื้อหาสาระทางกฎหมายอยู่มีใช้น้อย ผู้ศึกษาจึงใช้วิธีการแก้ปัญหาโดยพยายามค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศเป็นหลัก จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพิจารณาหรือตีความบริบทนั้น ๆ เพื่อใช้ในการแปลต่อไป

ในการถ่ายทอดภาษาจากภาษาต้นฉบับเป็นภาษาแปลนั้น ผู้ศึกษาพบปัญหาที่ว่า ภาษาต้นฉบับและภาษาแปลมีโครงสร้างประโยคไม่เหมือนกัน นอกจากนี้โครงสร้างบางประโยคของภาษาต้นฉบับมีความซับซ้อน และไม่อาจใช้วิธีแปลตรงตัวเพื่อสื่อความหมายได้ ผู้ศึกษาจึงต้องนำกลวิธี และทฤษฎีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการปรับบทแปลระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับเสียงระดับคำ ระดับประโยค และสำนวน เพื่อให้ได้ความหมายที่ถูกต้องตรงตามต้นฉบับ มีภาษาสละสลวย เป็นธรรมชาติ และทำให้ผู้อ่านฉบับแปลได้รับสารที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดเช่นเดียวกับ

การอ่านต้นฉบับ ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้คำนึงถึงระดับภาษาที่เหมาะสมโดยพิจารณาจากประเภทของงานเขียนในเรื่อง

การทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ทำให้ผู้ศึกษาได้รับประโยชน์มากมาย ไม่เพียงได้ฝึกฝนการแปลเท่านั้น แต่ยังรู้จักเรียนรู้ที่จะนำทฤษฎีและกลวิธีการแปลต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ ซึ่งช่วยให้ผู้ศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาทักษะและนำความรู้ที่ได้จากการฝึกฝนไปใช้ในการแปลต่อไปในอนาคต ทั้งนี้ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารนิพนธ์ฉบับนี้จะให้สาระ ความรู้ ความบันเทิง และประโยชน์แก่ผู้อ่าน หรือผู้ที่สนใจศาสตร์ทางด้าน การแปลเพื่อทำประโยชน์ต่อไป

สำนักหอสมุด